

Teatr Wielki w Łodzi

DON CARLOS

Giuseppe VERDI

premiera 19 marca 2021 • wersja koncertowa

PREMIERA
19 MARCA 2021

OPERA W CZTERECH AKTACH
WŁOSKA WERSJA KONCERTOWA, INSCENIZOWANA

Teatr Wielki
w Łodzi

DARIUSZ STACHURA
dyrektor
KRZYSZTOF MARCINIAK
z-ca dyrektora ds. artystycznych

GIUSEPPE VERDI

DON CARLOS

wersja koncertowa

OBSADA

Don Carlos
Filip II
Posa
Wielki Inkwizytor
Elżbieta
Eboli
Mnich
Tybalt
Lerma
Głos z nieba
Postawie Flandryjscy

ROBERTO ALAGNA, DOMINIK SUTOWICZ
RAFAŁ SIWEK, GRZEGORZ SZOSTAK
ANDRZEJ DOBBER, ŁUKASZ MOTKOWICZ
MATEUSZ DROZDA, ARKADIUSZ JAKUS, ROBERT ULATOWSKI
MONIKA CICHOCKA, ALEKSANDRA KURZAK, ANNA WIERZBICKA
BERNADETTA GRABIAS, MONIKA LEDZION-PORCZYŃSKA, AGNIESZKA MAKÓWKA
ARKADIUSZ JAKUS, RAFAŁ PIKAŁA
ALEKSANDRA BORKIEWICZ, HANNA OKOŃSKA
MICHAŁ JAN BARAŃSKI, MARIUSZ BUDKOWSKI, PRZEMYSŁAW CIERZNIIEWSKI
ALEKSANDRA BORKIEWICZ, HANNA OKOŃSKA
PIOTR CHŁOPICKI, WOJCIECH DZWONKOWSKI, KAMIL GRUSZCZYŃSKI,
ADAM JANICKI, MARCEL ORŁOWSKI, SZYMON RACZKOWSKI
oraz chór, balet i orkiestra Teatru Wielkiego w Łodzi
dyrygent: VLADIMIR KIRADJIEV

REALIZATORZY

kierownictwo muzyczne
inscenizacja
obrazy
choreografia
oprawa multimedialna
wsparcie animatorskie
przygotowanie chóru
współpraca muzyczna
współpraca scenograficzna
asystenci reżysera
inspicjenci

VLADIMIR KIRADJIEV
MICHAŁ ZNANIECKI
WOJCIECH SIUDMAK
DIANA THEOCHARIDIS
KAROLINA JACEWICZ
JAKUB GUZIK, FRYDERYK SZULGIT
MACIEJ SALSKI
Michał Kocimski
Katarzyna Zbłowska
Adam Grabarczyk, Waldemar Stańczuk
Zbigniew Pawełczyk, Andrzej Kowalik

Biuro Obsługi Widzów
czynne od poniedziałku do piątku: 8:00-16:00
tel. 42 633 31 86
e-mail: widz@teatr-wielki.lodz.pl

kasy biletowe
czynne od poniedziałku do soboty: 12:00-18:00
niedziele i święta (gdy grane jest przedstawienie)
15:00-18:00
tel. 42 633 77 77

facebook YouTube Instagram

partner wydarzenia

patronat medialny

partnerzy

Dyrekcja Teatru Wielkiego w Łodzi i realizatorzy zastrzegają sobie prawo zmian obsad. Oddano do druku: 5.03.2021

www.operalodz.com

DON CARLOS W GWIAZDORSKIEJ OBSADZIE W TEATRZE WIELKIM W ŁODZI JUŻ 19 MARCA!

Gwiazdorska obsada, inscenizacja Michała Znanickiego, oprawa scenograficzna z wykorzystaniem obrazów Wojciecha Siudmaka, oprawa multimedialna Karoliny Jacewicz, choreografia Diany Theocharidis, dwupoziomowa scena, balet oraz chór i orkiestra (podzielona na dwie grupy) pod batutą maestro Vladimira Kiradjieva!

Już 19 marca na naszej scenie wystąpią światowej sławy soliści: Aleksandra Kurzak (Elżbieta), Roberto Alagna (Don Carlos), Rafał Siwek (Filip II), Andrzej Dobber (Posa) i Monika Ledzion-Porczyńska (Eboli).

W sobotnim przedstawieniu 20 marca w rolach głównych usłyszą Państwo znakomitych solistów naszego Teatru: Monikę Cichocką (Elżbieta), Dominika Sutowicza (Don Carlos), Grzegorza Szostaka (Filip II), Bernadettę Grabias (Eboli) i Łukasza Motkowicza (Posa).

MIŁOŚĆ - WŁADZA – RELIGIA

Don Carlos jest doprowadzonym do perfekcji dramatem muzycznym, w którym muzyka mocno charakteryzuje poszczególne postaci, efektowne sceny zbiorowe nie pojawiają się wyłącznie „same dla siebie”, a są integralną częścią scenicznej akcji, podkreślają ją, komentują i dynamizują. Każda aria i ansambl to nie tylko wokalne popis, ale przede wszystkim emocje i charakterystyka charakterologiczna poszczególnych postaci; zawsze trafna i zawsze robiąca wrażenie! Zawilości uczuć, przyjacielskie zawody, intrygi polityczne i walka o władzę, to wszystko jest w dramacie Schillera. Jeszcze bardziej uwidocznione – bo „opisane” wyborną muzyką – jest w operze Verdiego. Słuchając jej uciekamy jednak od codziennej gonitwy, choć ona nie bardzo chce nas opuścić. Warto więc zasłuchać się, oderwać myślami i spróbować zapomnieć o „tu i teraz”. Tym bardziej, że w tym inscenizowanym wykonaniu koncertowym gwarantujemy mistrzowską interpretację muzyczną i wokálną w wykonaniu gwiazd.

W Teatrze Wielkim w Łodzi będzie to trzecie spotkanie z Verdiowskim Don Carlosem – po pełnej inscenizacji w 1979 roku i koncertowym wykonaniu w 1991.

Wydarzenie zostanie zarejestrowane przez TVP Kultura.

Giuseppe Verdi

DON CARLOS

opera w czterech aktach

libretto - Joesph Méry I Camille du Locla wg Friedricha Schillera

spektakl w wersji koncertowej – inscenizowanej we włoskiej wersji językowej

REALIZATORZY:

KIEROWNICTWO MUZYCZNE: Vladimir Kiradjiev

INSCENIZACJA: Michał Znanicki;

Oprawa scenograficzna spektaklu zrealizowana z wykorzystaniem obrazów Wojciecha

Siudmaka według koncepcji autora.

CHOREOGRAFIA: Diana Theocharidis

OPRAWA MULTIMEDIALNA: Karolina Jacewicz

PRZYGOTOWANIE CHÓRU: Maciej Salski

OBSADA:

Filip II: **Rafał Siwek**, Grzegorz Szostak

Don Carlos: **Roberto Alagna**, Dominik Sutowicz

Posa: **Andrzej Dobber**, Łukasz Motkowicz

Wielki Inkwizytor: Robert Ulatowski, Mateusz Drozda, Arkadiusz Jakus

Elżbieta: **Aleksandra Kurzak**, Monika Cichocka, Anna Wierzbicka

Eboli: **Monika Ledzion-Porczyńska**, Bernadetta Grabias, Agnieszka Makówka

Mnich: Arkadiusz Jakus, Rafał Pikała

Tybałt: Aleksandra Borkiewicz, Hanna Okońska

Lerma: Michał Jan Barański, Mariusz Budkowski, Przemysław Cierzniewski

Głos z nieba: Hanna Okońska, Aleksandra Borkiewicz

Posłowie Flandryjscy: Piotr Chłopicki, Wojciech Dzwonkowski, Szymon Raczkowski, Kamil Gruszczyński, Adam Janicki, Marcel Orłowski

OPISY POSTACI:

FILIP II

Jedyny syn cesarza Karola V. Po abdykacji ojca w 1556 został królem Hiszpanii. Introwertyk i gorliwy katolik, całe życie zwalczał herezje. Od protestantów otrzymał przydomek „szatan południa”. Był tytanem pracy, całe dnie spędzał na czytaniu raportów, przeglądaniu dokumentów, snuciu i realizacji planów dotyczących królestwa. Apodyktyczny, pozornie pozbawiony ludzkich uczuć potrafił trzeźwo i ze stoickim spokojem oceniać sytuacje, właściwie je interpretować i rozwiązywać. Nie lubił wojen i starał się unikać bezpośredniego w nich udziału. Działania wojenne prowadzili za niego jego wodzowie, których skrzętnie i trafnie potrafił sobie dobierać. Z własnym synem Carlosem nie miał zbyt dobrego kontaktów; nie doceniał go i mu nie ufał.

DON CARLOS

Infant - syn Filipa II z pierwszego małżeństwa. Młodzieniec chorowity, często nieprzewidywalny i sprawiający wrażenie zagubionego i żyjącego we własnym świecie; trudno godził się z sytuacjami dla siebie niekomfortowymi. Dowiedziawszy się, że to nie on zostanie mianowany zarządcą zbuntowanych prowincji (został nim książę Alba) zareagował z wściekłością i wyobraziwszy sobie siebie w roli zbawcy uciśnionych począł szukać za granicą sojuszków przeciw ojcu, za co został w 1567 roku wtrącony do więzienia. Zmarł pół roku później w niejasnych okolicznościach.

WIELKI INKWIZYTOR

Nieomylny i stanowczy, a jak przystało na pełniony urząd – zimny i bezkompromisowy. Twardo walczący o wyznawane wartości i robiący wszystko, by reprezentowany przez niego porządek świata był tym jedynym i niepodważalnym. Nie tolerował sprzeciwu i odstępstwa, nie wybacał duchowej zdrady i wątplenia; dumny i wyniosły nie próbował nawet udawać, że obce mu jest pragnienie

posiadania jak najszerzych wpływów. Z wielkim zaangażowaniem i często z wyrachowaniem nie pozbawionym intryg – realizował swoją misję i osobiste ambicje.

ELŻBIETA DE VALOIS

Żona Filipa II. Była córką Henryka II a jej zaślubiny z Carlosem miały przypieczętować podpisany pokój z Francją. W ostatniej jednak chwili Filip zmienił zdanie i zajmując miejsce syna sam poślubił Elżbietę. Dzieciństwo spędziła we francuskim królewskim przedszkolu, gdzie dzieliła sypialnię ze swoją przyszłą szwagierką - Marią królową Szkotów. Była kobietą spokojną i zrównoważoną, o duszy romantyczki, lubiła malarstwo (sama też malowała) i wiele czytała. Sprawy sercowe traktowała bardzo poważnie, starała się być wierną swoim zasadom i złożonym przez siebie zobowiązaniom. Bywało, że okoliczności - na które nie miała wpływu - zmuszały ją do podejmowania decyzji wbrew własnym uczuciom i wyznawanym wartościom.

KSIEŻNICZKA EBOLI *(postać fikcyjna)*

Kobieta namiętna i pełna energii, konsekwentnie zmierzająca do obranego celu i nie wahająca się użyć intrygi dla osiągnięcia oczekiwanego przez siebie efektu. Targana sprzecznymi uczuciami, postępująca pod wpływem impulsu i bez głębszego namysłu, zdarzało się, że zmuszona była naprawiać skutki swoich pochopnych czynów. Nie zawsze do końca szczerza a często szukająca bliskości i osobistego spełnienia, choć nie zawsze tam gdzie było to możliwe. W skrajnych sytuacjach potrafiła jednak zdobyć się na refleksję i „korzystanie” z podszeptów własnego sumienia.

RODRYGO, markiz Posa *(postać fikcyjna)*

Przyjaciół Don Carlosa. Jest osobą twardą i zdecydowaną, która nie waha się poświęcić bez reszty wyznawanym ideom i zasadom. W skrajnie trudnych sytuacjach potrafi szybko wybierać rozwiązania, które uważa za słuszne i moralnie właściwe. Mocno leżą mu na sercu prawda, sprawiedliwość, lojalność; z głębokim przekonaniem o słuszności jest gotów do podjęcia wszelkich działań dla ich skutecznego egzekwowania. Przejmują go losy słabszych i zawsze staje po ich stronie, a przyjaźń stawia ponad własne interesy, a nawet życie.

Więcej informacji: [http://www.operalodz.com/DON_CARLOS - koncert inscenizowany,29,384](http://www.operalodz.com/DON_CARLOS_-_koncert_inscenizowany,29,384)

Teatr Wielki
w Łodzi

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
Grzegorz Schreiber

19 marca 2021
www.operalodz.com

**WERSJA KONCERTOWA
Z UDZIAŁEM GWIAZD!**

Giuseppe Verdi

DON CARLOS

Ministerstwo
Kultury
i Sportu

Fundacja Kultury

Fundacja Kultury

Fundacja Kultury

ROBERTO
ALAGNA
Don Carlos

ALEKSANDRA
KURZAK
Elzbieta

RAFAŁ
SIWEK
Filip II

ANDRZEJ
DOBBER
Posa

MONIKA
**LEDZION-
PORCZYŃSKA**
Eboli

Aleksandra Kurzak

Aleksandra Kurzak w wieku 7 lat rozpoczęła naukę gry na skrzypcach i fortepianie. Ukończyła wydział wokalny Akademii Muzycznej we Wrocławiu oraz Hochschule für Musik und Theater w Hamburgu. Laureatka konkursów wokalnych w Warszawie, Helsinkach, Barcelonie i Kantonie. Jeszcze podczas studiów w 1999 roku zadebiutowała jako Zuzanna w *Weselu Figara* na scenie Opery Wrocławskiej.

W wieku 27 lat wystąpiła w dwóch najbardziej prestiżowych teatrach operowych świata. Rolą Olimpii w *Opowieściach Hoffmanna* w Metropolitan Opera zdobyła wielkie uznanie wśród nowojorskich krytyków muzycznych, którzy jednogłośnie wypowiadali się na łamach prasy o sensacyjnym debiucie polskiej śpiewaczki. Z równie entuzjastycznym odbiorem artystka spotkała się także jako Aspasia w londyńskim przedstawieniu *Mitridate, re di Ponto* w Royal Opera House.

Aleksandra Kurzak powróciła do MET, występując w roli Blondy ^[L]_[SEP] w *Uprowadzeniu z Seraju*, Gildy w *Rigoletto*, Małgosi w operze *Jaś i Małgosia*, Adiny w *Napoju miłosnym*, Neddy w *Pajacach*, Micaeli w *Carmen*, oraz w roli Violetty w *Traviacie*, odnosząc prawdziwy triumf na tej scenie. Artystka regularnie powraca również do Opery Królewskiej w Londynie, która stała się niemal jej macierzystym teatrem. Wystąpiła tam także jako Norina w *Don Pasquale*, Adina w *Napoju miłosnym*, Zuzanna, a także jako tytułowa Matylda ^[L]_[SEP] w *Matilde di Shabran*, Donna Fiorilla w *Turku w Italii*, Rozyna w *Cyruliku sewilskim*, Gilda w *Rigoletto*, tytułowa *Lucia di Lammermoor*, Liu w *Turandot* oraz Violetta w *Traviacie*.

Aleksandra Kurzak regularnie występuje na najważniejszych scenach ^[L]_[SEP] estradach świata: Teatro alla Scala w Mediolanie (Gilda, Zuzanna, Hrabina w operze Rossiniego *Hrabia Ory*), Wiener Staatsoper (Rozyna, Adina, Zuzanna, Violetta w *Traviacie*, ^[L]_[SEP] Maria w *Córce pułku*, Desdemona w verdiewskim *Otello*, Liu w *Turandot*, Nedda w *Pajacach*), Bayerische Staatsoper w Monachium (Kleopatra ^[L]_[SEP] w *Juliuszu Cezarze*, Adela w *Zemście nietoperza*, Rozyna, Donna Fiorilla, Rachel w *Żydówce*, oraz tytułowa *Madama Butterfly*), Teatro Massimo w Palermo (Norina, Santuzza), Welsh National Opera w Cardiff (Aspasia), Théâtre du Capitole w Tuluzie (Gilda), Theater an der Wien (Donna Anna w *Don*

Giovannim, Amenaide w *Tancredzie*),

Palau de les Arts Reina Sofia w Walencji (Adina), Lyric Opera House w Chicago (Blonde), Staatsoper w Berlinie (Królowa Nocy w *Czarodziejskim flecie*, Mimi w *Cygenerii*), w Operze w Helsinkach (Gilda), na letnim festiwalu w Salzburgu (Anusia w *Wolnym strzelcu*, Donna Anna), w Accademia Nazionale di Santa Cecilia w Rzymie (*Carmina Burana*), Teatro La Fenice w Wenecji (Donna Anna), Teatro Regio di Torino (Violetta), Teatro Regio di Parma (Gilda), Gran Teatre del Liceu w Barcelonie (Adina, Nedda), w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie (Hanna w *Strasznym dworze*, Gilda, Violetta, Łucja), Teatro Real w Madrycie (Zuzanna, Maria), Arena di Verona (Rozyna, Julia w *Romeo i Julii*, Gilda), Los Angeles Opera (Fiordiligi w *Così fan tutte*), San Francisco Opera (Gilda), Seattle Opera (tytułowa Łucja z *Lammermoor*).

Bardzo ważną sceną w karierze Aleksandry Kurzak stała się Opera National de Paris (Opera Bastille oraz Palais Garnier), gdzie zadebiutowała ona rolą Adiny w *Napoju miłosnym*, a następnie konsekwentnie powiększała swój repertuar, wykonując szereg nowych partii, takich jak Micaela w *Carmen*, Alice Ford w *Falstaffie*, Vitellia w *Łaskawości Tytusa*, Violetta w *Traviacie*, Desdemona w *verdiowskim Otello*, oraz Elisabetta w *Don Carlosie*.

Aleksandra Kurzak jako pierwsza Polka w historii wokalistyki podpisała ekskluzywny kontrakt z firmą fonograficzną DECCA. W sierpniu 2011 roku ukazał się jej pierwszy solowy album Gioia!, który osiągnął status platynowej płyty. Kolejne albumy artystki to Bel Raggio z ariami Rossiniego oraz Hej, kołęda! z najpiękniejszymi polskimi kołędami. Obydwa nagrania zostały nagrodzone złotą płytą. Natomiast album Pieśni Fryderyka Chopina dla Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina otrzymał prestiżowe wyróżnienie Diapason d'or.

W 2018 Aleksandra Kurzak jest związana z firmą fonograficzną SONY, dla której w towarzystwie Roberto Alagni nagrała swój pierwszy album z duetami Pucciniego, zatytułowany Puccini in Love, a w tym roku ukazała się jej nowa solowa płyta solowa Desire. Aleksandra Kurzak w minionym sezonie nagrywała także dla Deutsche Grammophon oraz Warner Classics.

W 2009 roku uzyskała tytuł doktora sztuki, a w 2016 tytuł doktora habilitowanego.

Aleksandra Kurzak otrzymała dwukrotnie stypendium Ministra Kultury i Sztuki, a także stypendium fundacji Crescendum Est – Polonia Aleksandra Gudzowatego. Za swoje osiągnięcia została uhonorowana nagrodami Prezydenta Wrocławia, Wojewody Dolnośląskiego oraz Ministra Kultury i Sztuki. Jest także laureatką nagrody Akademii Telewizyjnej Wiktor oraz nagrody TVP Kultura Gwarancja Kultury. W 2015 roku otrzymała operowego Oskara International Opera Award 2015 i została laureatką Bachtrack Opera Award jako najlepsza śpiewaczka mijającego sezonu za rolę Donny Fiorilli w Royal Opera House w Londynie.

Została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi, a także Złotym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis.

W najbliższej przyszłości artystka ponownie wcieli się w takie role jak Nedda i Santuzza w Arenie di Verona *Madama Butterfly* w Staatsoper w Berlinie i w Monte Carlo oraz jako tytułowa Floria Tosca w Operze Narodowej w Paryżu, Liu w Tokyo oraz jako Musetta i ponownie jako Tosca w Metropolitan Opera w Nowym Jorku.

Roberto Alagna

W swojej 30-letniej karierze, francusko-sycylijski tenor Roberto Alagna wystąpił w ponad sześćdziesięciu partiach: *Alfredo*, *Kalaf*, *Canio*, *Cavaradossi*, *Don Carlo(s)*, *Don Jose*, *Faust*, *Manrico*, *Maurizio*, *Nemorino*, *Otello*, *Radames*, *Rodolfo*, *Romeo*, *Ruggero*, *Turiddu*, *Werther*. Spektakle, w których wystąpił, uczyniły go najsłynniejszym francuskim tenorem na świecie. Zamiłowanie do odkrywania nowego, ukazuje jego słabość do mniej znanego repertuaru – to produkcje, koncerty oraz nagrania, w których odniósł sukces, takie jak *Žongler z Notre Dame* Masseneta, *Cyd* i *La Navarraise*, *Fiesque* Édouarda Lalo, *Francesca da Rimini* Riccarda Zandonai, *Gianni Schicchi* Pucciniego, *Król Artur* Chaussona i *Syn marnotrawny* Debussy’ego. Śpiewał również w *Vasco da Gama* Meyerbeera, bardzo rzadko wystawianej krytycznej edycji *Afrykanki* i bogatej opery *Cyrano de Bergerac* Alfano w swojej oryginalnej wersji z 1935 roku, niedawno wznowionej w Metropolitan Opera (2017). Specjalnie dla niego skomponowano dwie współczesne opery – *Marius i Fanny* Vladimira Cosmy według Marcela Pagnola oraz *Ostatni dzień skazańca* Davida Alagny, według Victora Hugo, która została wystawiona po raz pierwszy we Francji w 2014 roku.

Artysta był związany z najlepszymi wytwórniami muzycznymi: EMI (1993–2004), Deutsche Grammophon (2005-2017), Sony Classical od 2017 roku. Jego bogata dyskografia, na którą składają się nagrania dla Erato, Sony, EMI, Warner czy Deutsche Grammophon obejmuje ansamble, duety, oratoria, opery, antologie wielkich dzieł, pieśni religijne i popularne. *Credo*, *Viva Opéra*, *Airs de Berlioz*, *Bel canto*, *Robertissimo*, *Luis Mariano*, *Sicilian*, *Pasión* to niektóre z jego licznych albumów ukazujące eklektyzm jego kariery. Artysta został nagrodzony za album wydany pod koniec 2014 roku, *My Life is an Opera*, wzruszający recital arii i duetów ilustrujący jego karierę i życie. Jesienią 2016 roku wydał album *Malèna* zawierający zarówno oryginalne kompozycje, jak i nowe interpretacje klasycznych pieśni neapolitańskich. W październiku 2018 roku wytwórnia Warner wydała pełne nagranie *La Navarraise* Masseneta, natomiast wytwórnia Sony wydała jego pierwszy album zawierający duety, poświęcony Pucciniemu i nagrany z sopranistką Aleksandrą Kurzak. Jego najnowsze albumy wydane w Sony Classical to *Caruso 1873* – hołd dla tenora Caruso oraz *Le Chanteur* – album poświęcony piosence francuskiej.

O Roberto Alagnę zabiegała także branża filmowa – artysta wystąpił w filmie *Tosca* Benoîta Jacquota oraz *Romeo i Julia* Barbary Willis Sweete. Schodzenie z utartych ścieżek, nieustanne odkrywanie nieznanych obszarów i realizacja nowych pomysłów - na płycie, na scenie i w trasie, Alagna ujawnił, że pragnie dać publiczności więcej, a jednocześnie zaspokoić swój apetyt na ciągłe poszukiwania i tworzenie. Wielokrotnie tworzył zupełnie nowe programy koncertów na całym świecie, łącząc różne gatunki i potwierdzając swoją umiejętność do zachowania wierności stylu wykonywanych utworów. Występował także regularnie we francuskiej telewizji, w programach specjalnych lub widowiskach muzycznych, w których przygotowanie był także zaangażowany. W 2018 r. sięgnął nawet po pióro, aby napisać „Mój słownik intymny”.

W ciągu ostatnich trzech lat aktywności na scenie operowej poszerzył swój repertuar o kilka nowych partii, m.in. kawalera des Grieux, Azaëla czy Eleazara. Znakomicie zadebiutował jako Samson w operze *Samson i Dalila* Saint-Saënsa w Wiedniu, a następnie w tej samej partii

zaprezentował się na otwarciu sezonu 2018/2019 w Metropolitan Opera. Po raz pierwszy wystąpił także w partii Rodolfo w koncertowej wersji opery *Luiza Miller* w Monte-Carlo. W marcu 2019 roku Roberto Alagna wystąpił w spektaklu *Otello*, który był jego setnym występem w Opera de Paris. W maju 2019 roku miał z kolei miejsce jego setny występ na scenie Royal Opera House, artysta wystąpił w partii Andrea Chenier. W sezonie 2019/2020 występował w spektaklu *Don Carlos* w Paryżu, a następnie jako Turiddu i Canio wystąpił w wieczorze składającym się z dwóch tytułów – *Rycerskość wieśniacza* i *Pajace* – w Barcelonie. Na początku 2020 roku z powodzeniem wystąpił we wznowieniu spektaklu *Cyganeria* w Metropolitan Opera – było to 24 lata po jego pierwszym występie w tej produkcji i 30 lat po jego debiucie w partii Rodolfo. Pod koniec 2020 roku w Berlinie partią *Lohengrina* zadebiutował w repertuarze Wagnerowskim.

RAFAŁ SIWEK

W 2018 roku tytułową partią w *Borysie Godunowie* Musorgskiego otworzył sezon Teatru Bolszoi w Moskwie, a w styczniu 2019 na zaproszenie Placido Domingo wystąpił w gali verdiońskiej w Filharmonii Paryskiej.

Artysta regularnie występuje na prestiżowych scenach operowych: Teatro alla Scala w Mediolanie (*Czarodziejski flet*, *Don Carlos*), Bayerische Staatsoper w Monachium (*Nabucco*, *Aida*, *Luisa Miller*, *Rigoletto*, *Turandot*, *Oniegin*, *Don Giovanni*, *Siegfried*, *Don Carlos*), Opernhaus Zurich (*Don Carlo*, *Aida*, *Don Giovanni*), berlińskiej Staatsoper Unter den Linden (*Don Carlos*, *Aida*) i Deutsche Oper w Berlinie (*Don Giovanni*), Staatsoper w Hamburgu (*Książ Igor*), Teatro Real w Madrycie (*Czarodziejski flet*, *Aida*, *Don Carlos*), w Operze w Amsterdamie (*Rigoletto*), Arena di Verona (*Nabucco*, *Turandot*, *Aida*, *Cyganeria*, *Don Giovanni*), Opera Rzymska (*Aida*, *Tristan i Izolda*), Teatr Bolszoi w Moskwie (*Borys Godunow*, *Pskowianka*, *Książ Igor*, *Don Carlos*), Teatr Maryjski w Sankt Petersburgu (*Książ Igor*), Opera Królewska w Brukseli (*Masnadieri*, *Don Giovanni*), Teatro Maggio Musicale we Florencji (*Cyganeria*, *Trubadur*, *VIII Symfonia Mahlera*), Teatro Regio w Turynie (*Don Carlos*), Teatro Comunale w Bolonii (*Norma*), Teatro Regio w Parmie (*Simon Boccanegra*, *Luisa Miller*), Izraelska Opera w Tel Avivie (*Nabucco*), czy New National Theatre w Tokio (*Don Carlos*, *Latający Holender*), Operze Paryskiej (*Rigoletto*, *Łucja z Lammermoor*, *Lohengrin*, *Moc przeznaczenia*).

Śpiewał pod dyktando takich mistrzów batuty, jak: Zubin Mehta, Lorin Maazel, Fabio Luisi, Valery Gergiev, Kent Nagano, Alberto Zedda, Roberto Abbado, Semyon Bychkov, Daniel Oren, Kiril Petrenko, czy Marco Armiliato.

Występował w produkcjach reżyserów takich, jak: Franco Zeffirelli, Pierluigi Pier'Alli, Willy Decker, Jonathan Miller, David McVicar, Hugo de Ana, czy Adrian Noble.

Nagrał *Requiem* Verdiego pod batutą Zubina Mehty dla TDK oraz dla Medici Art pod kierunkiem Lorina Maazela, *Edgara* Pucciniego u boku Placido Domingo dla Deutsche Grammophon, *Luizę Miller* dla Unitel, *IX Symfonię Beethovena* pod batutą Lorina Maazela dla Kultur, *Normę* dla Hardy Classic, *Nabucco* i *Don Giovanniego* dla BelAir na Arena di Verona, a także *Halkę* i *Straszny dwór* Moniuszki.

Nagrodzony medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz dwukrotnie Nagrodą im. Jana Kiepury dla Najlepszego Śpiewaka, w 2014 i 2015 roku.

Andrzej Dobber

Jeden z największych barytonów świata. Absolwent Akademii Muzycznej w Krakowie. Laureat prestiżowych konkursów wokalnych, m.in. w: Gütersloch (Neue Europäische Stimmen), Wiedniu (Belvedere), Monachium (Grand Prix konkursu ARD). Występuje na największych scenach świata, m.in. w: Berlinie (Deutsche Oper, Komische Oper, Staatsoper), Dreźnie, Essen, Frankfurt nad Menem. Śpiewał również w Hanowerze, Hamburgu, Karlsruhe, Kolonii, Lipsku, Monachium, Norymberdze, Amsterdamie, Brukseli, Cincinnati, Edynburgu, Florencji, Glasgow, Hongkongu, Londynie (Covent Garden, Albert Hall), Madrycie, Mediolanie (La Scala), Montpellier, Nowym Yorku (Metropolitan Opera, Fischer Hall), Paryżu (Opera Bastille), Petersburgu, Tel Awiwie, Tuluzie, Tokio, Vancouver, Wiedniu.

Brał udział w Glyndebourne Festival Opera (Macbeth). W Teatrze Wielkim - Operze Narodowej wystąpił w operach: Simon Boccanegra, Rigoletto i Traviata Verdiego oraz Carmen Bizeta. Występował pod batutą wielu wybitnych dyrygentów, takich jak: Christian Thielemann, Colin Davis, Roger Norrington, Arnold Oestmann, Riccardo Chailly, Gary Bertini, Edo de Waart, Pinchas Steinberg, Giuseppe Sinopoli, Simone Yang, Helmuth Rilling, Kazushi Ono, Stefan Soltesz, Vladimir Fiedosiejew, Vladimir Jurowski, Sylvain Cambrelling, Yakow Kreizberg, Roberto Abbado, Richard Armstrong, Riccardo Muti, Carlo Rizzi, Zubin Mehta, Valery Gergiev. Spośród wielu osiągnięć artysty warto wspomnieć debiut w mediolańskiej La Scali pod dyrekcją Riccardo Mutiego (Rigoletto, Trubadur) oraz liczne występy na festiwalu Maggio Musicale Fiorentino pod batutą Zubina Mehty (Trubadur, Attila, Tosca).

W 2007 roku zadebiutował w nowojorskiej Metropolitan Opera i w Fischer Hall. Rok 2008 przyniósł debiut w londyńskim Covent Garden (Traviata). W tym samym sezonie powrócił do paryskiej Bastille (Luisa Miller), Amsterdamu (Bal maskowy) i Hamburga (Macbeth), wystąpił także w spektaklach: Król Roger w Sankt Petersburgu i Edynburgu, Rigoletto, Traviata w Hamburgu, Nowym Yorku (MET) i Los Angeles, Stiffelio w MET, Simone Boccanegra w Tuluzie. Jedyne polskie barytony śpiewające główne Verdiowskie partie barytonowe na największych i najbardziej prestiżowych scenach świata. W 2013 roku nagrał solową płytę ARIAS, która w kwietniu 2014 roku zdobyła nagrodę FRYDERYKA w kategorii „Najlepszy album solowy w muzyce klasycznej”.

W lutym 2015 roku otrzymał niemiecki honorowy tytuł Kammersänger przyznawany wybitnym i zasłużonym śpiewakom operowym. To wybitne, elitarne wyróżnienie przyznawane jest bardzo rzadko i tylko przez przedstawicieli najwyższych władz. Godność ta wywodzi się z czasów feudalnych, kiedy królowie i książęta nazywali tak szczególnie wyróżniających się talentem „ulubionych Artystów występujących na ich dworze.

MONIKA LEDZION-PORCZYŃSKA

Ukończyła studia wokalne w warszawskiej Akademii Muzycznej w klasie prof. Haliny Słonickiej (2000). Wcześniej pobierała naukę gry na skrzypcach. Uczestniczyła w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Rusko Ruskova i Stefanę Toczyšką. Jeszcze jako studentka zadebiutowała w partii Opinii Publicznej w *Orfeuszu w piekle* Offenbacha w warszawskim Teatrze Muzycznym Roma.

Po ukończeniu studiów została solistką Warszawskiej Opery Kameralnej, gdzie wykonywała m.in.: partie Mozartowskie: Geniusza III i III Damy w *Czarodziejskim lecie*, Dorabelli w *Così fan tutte* i Carmi w *Betulia liberata*, Sesto w *Łaskawości Tytusa* ale także jako Giulietta Kelbar w *Un giorno di regno* Verdiego, Olgi w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego czy Karolki w *Jenůfie* Janačka.

Repertuar artystki obejmuje także partię Jadwigi w *Strasznym dworze* Moniuszki, którą zaśpiewała na zaproszenie Opery Krakowskiej w plenerowym przedstawieniu na Zamku Królewskim w Niepołomicach, a rok później na scenie Opery Nova w Bydgoszczy.

Współpracuje z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie – wystąpiła tu m.in. jako Polina w *Damie pikowej* Czajkowskiego, Bersi w *Andrea Chénier* Giordana, Maddalena w *Rigoletcie* Verdiego, Siebel w *Fauście* Gounoda, II Dama w *Czarodziejskim flecie* Mozarta oraz w solowej partii w *Zapiskach tego, który zniknął* Janačka oraz jako Dama II w spektaklu dla młodych widzów *W krainie czarodziejskiego fletu* na podstawie opery Mozarta.

W Teatrze Wielkim w Poznaniu wystąpiła jako Dorabella w *Così fan tutte* Mozarta w reżyserii Grzegorza Jarzyny. Wykonywała też partię Azy podczas premiery opery *Manru* Paderewskiego w Opera Nova w Bydgoszczy. Spektakl ten inaugurował obchody 50-lecia bydgoskiej opery i został wydany na DVD. W ramach Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej *Warszawska Jesień* wzięła udział w światowym prawykonaniu scenicznym opery *Iwona, księżniczka Burgunda* Zygmunta Krauzego.

Od kilku lat z powodzeniem wykonuje partię Carmen w Operze Krakowskiej, Operze Bydgoskiej, Operze Bałtyckiej, Teatrze Wielkim w Łodzi, Teatrze Wielkim w Poznaniu i Operze Podlaskiej, a w sezonie 2017/2018 także w Teatrze Wielkim - Operze Narodowej.

Od 2017 roku jest także solistką Polskiej Opery Królewskiej.

Wykonuje także repertuar oratoryjno-kantatowy i pieśniarski; współpracuje z Filharmonią Narodową, Poznańską, Bałtycką, *Krakowską*, *Pomorską*, *Podkarpacką* w repertuarze: *Stabat Mater Pergolesiego*, *Stabat Mater* Rossiniego, *Mszy Koronacyjnej* i *Requiem* Mozarta oraz *IX Symfonia* Beethovena. W repertuarze ma pieśni: Brahmsa, R. Straussa, Schuberta, Schumannna, Mahlera, Czajkowskiego, Rachmaninowa, Moniuszki i Chopina. Brała udział w wykonaniu *Polskiego Requiem* Pendereckiego podczas finałowego koncertu I Festiwalu Muzyki Polskiej zarejestrowanego przez Polskie Radio.

Współpracuje z wybitnymi dyrygentami, m.in.: Kazimierzem Kordem, Tadeuszem Kozłowskim, Andrzejem Straszyńskim, Tadeuszem Strugałą, Grzegorzem Nowakiem, Łukaszem Borowiczem, Marcinem Nałęcz-Niesiołowskim, Bassem Akiki, Jerzym Maksymiukiem, Gabrielem Chmurą oraz reżyserami: Ryszardem Perytem, Laco Adamikiem, Mariuszem Trelińskim, Grzegorzem Jarzyną, Achimem Freyerem, Robertem Wilsonem, Markiem Weisssem.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
Grzegorz Schreiber

Giuseppe Verdi DON CARLOS

wersja koncertowa
20 marca 2021 | 19:00

**Dominik
SUTOWICZ**
(Don Carlos)

**Monika
CICHOCKA**
(Elzbieta)

**Grzegorz
SZOSTAK**
(Filip II)

**Łukasz
MOTKOWICZ**
(Posa)

**Bernadetta
GRABIAS**
(Eboli)

Dominik Sutowicz – solista Teatru Wielkiego w Łodzi, w którym kreował m.in. takie partie tak: Pinkerton w *Madamie Butterfly*, Monrico w *Trubadurze*, Stefan w *Strasznym dworze*, Jontek w *Halce*, Cavaradossi w *Tosce*, Don Jose w *Carmen*. Jego kariera prężnie się rozwija w Polsce jak i za granicą. Artysta jest zapraszany przez Teatr Wielki - Operę Narodową (*Straszny Dwór*, *Halka*) i Teatru Wielkiego w Poznaniu (tytułowy *Manru*, *Carmen*, *Straszny dwór*). Wystąpił również w roli Hoffmanna w *Opowieściach Hoffmanna* w Tiroler Landestheater w Innsbrucku oraz Fińskiej Operze Narodowej.

W 2008 roku ukończył Akademię Muzyczną im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi w klasie śpiewu solowego u prof. Andrzeja Niemierowicza. Jeszcze w tym samym roku został zaangażowany jako solista w Teatrze Wielkim w Łodzi, gdzie zadebiutował partią Freda Eynsford-Hilla w musicalu *My Fair Lady* F. Loewego. Uczestniczył w kursach wokalnych prowadzonych przez m.in.: Helenę Łazarską, Kałudi Kałudowa, Piotra Kusiewicza.

Repertuar artysty obejmuje partie m.in.: Maxa (*Wolny Strzelec*, C. M. von Weber), Cavaradossiego (*Tosca*, G. Puccini), Pinkertona (*Madama Butterfly*, G. Puccini), Manrica (*Trubadur*, G. Verdi), Sternika (*Latający Holender*, R. Wagner), Stefana (*Straszny dwór*, S. Moniuszko), Gastona (*Traviata*, G. Verdi), Ismaela (*Nabucco*, G. Verdi), Sandora Barinkaya (*Baron cygański*, J. Strauss). Oprócz muzyki operowej wykonuje dzieła oratoryjne, takie jak *Requiem* G. Verdiego czy *Msza Koronacyjna C-dur* W. A. Mozarta. Druga z kompozycji, wykonana pod dyktando H. Wierchonia, została zarejestrowana i wydana w formie płyty. Z sukcesem uczestniczy w licznych konkursach i festiwalach. Uzyskał m.in. pierwsze wyróżnienie na I Festiwalu Włoskiej Muzyki Operowej Belcanto Per Sempre.

Monika Cichocka – solista Teatru Wielkiego w Łodzi. Jest laureatką Międzynarodowych Konkursów Wokalnych w Genewie i Tuluzie (jednogłośnie I Grand Prix). Z pasją śpiewa zarówno opery, jak i symfonię, oratoria, kantaty i lirykę wokalną. Nagrała płytę CD z oratoriami W.A. Mozarta (z udziałem chóru Stuligrosza i orkiestrą Sinfonia Varsovia). Koncertowała w Polsce, Niemczech, Włoszech, Francji, Holandii, Luksemburgu, Belgii, Danii, Austrii, Hiszpanii, Szwajcarii i Monte Carlo. Występowała na wielu świetnych festiwalach, takich jak „Wratislavia Cantans”, „Warszawska Jesień”,

„Tivoli Festival" w Kopenhadze, Festiwal Operowy w Xanten, jej występ inaugurował też Olimpiadę Kulturalną w Barcelonie.

Ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną we Wrocławiu, w klasie prof. Danuty Paziukówny jako stypendystka Ministra Kultury i Sztuki. Karierę wokalną rozpoczęła mając siedemnaście lat. Uczestniczyła w rozlicznych kursach mistrzowskich prowadzonych przez Adele Stolte, Birgit Nilsson, Helenę Łazarską.

Wielkim sukcesem śpiewaczki okazał się występ w *Trubadurze* G. Verdiego (w partii Leonory), u boku znakomitego Salvatore Licitry. W jej repertuarze znajdują się takie partie, jak m.in. Abigaille w *Nabucco*, Aida w *Aidzie*, Desdemona w *Otello*, Amelia w *Balu maskowym*, Leonora w *Mocy przeznaczenia*, Małgorzata w *Fauście*, Mimi w *Cyganerii*, Cio-cio-san w *Madame Butterfly*, tytułowa Tosca, Tatiana w *Eugeniuszu Onieginie*, Liza w *Damie pikowej*, Nefretete w *Echnatonie*, Nedda w *Pajacach*, Adriana w *Adrianie Lecouvreur*, Pamina w *Czarodziejskim flecie*, Elżbieta w *Don Carlosie*. Występowała też jako Donna Anna w *Don Giovannim* w realizacji Mariusza Trelińskiego, pod batutą Jacka Kaspiszka, oraz jako Blanche i Matka Maria od Inkarnacji w słynnej już polskiej prapremierze *Dialogów Karmelitanek* w reż. Krzysztofa Kelma, pod batutą Tadeusza Kozłowskiego.

Otrzymała wiele nagród prasy i publiczności (m.in. Nagroda Prasy Dolnośląskiej, Nagroda Dziennikarzy Łódzkich), za rolę Aidy w łódzkiej realizacji opery Verdiego została uhonorowana Złotą Maską.

Bernadetta Grabias – solistka Teatru Wielkiego w Łodzi i laureatka znaczących konkursów wokalnych m.in. III nagrody na *Queen Elisabeth International Music Competition of Belgium* (2008). Od 2011 roku pedagog śpiewu w Akademii muzycznej w Łodzi.

Jej podwójny debiut w operach *Adriana Lecouvreur* F. Cilea oraz *Lukrecja Borgia* G. Donizettiego, został określony przez krytyków jako *brawurowy i zachwycający*. Została uhonorowana nagrodą ZASP im. L. Schillera za Najlepszy Debiut 2004, nagrodą „Brylant Polski” dla wyróżniającego się artysty młodego pokolenia oraz nagrodą Marszałka województwa łódzkiego za *szczególne osiągnięcia artystyczne*.

Wśród ważniejszych wykonanych partii na scenie znajdują się m.in. tytułowa Carmen – G. Bizet, tytułowa Dalila – C. Saint-Saëns, Giovanna Seymour „*Anna Bolena*”, Elisabeth Tudor *Maria Stuarda*, Orsini *Lucrezia Borgia* – G. Donizetti, Princessa di Bouillon *Adriana Lecouvreur* – F. Cilea, Rosina *Il Barbiere di Siviglia* – G. Rossini, Isabella *L’Italiana In Algeri* – G. Rossini, Nicklausse *Les Contes d’Hoffmann* – J. Offenbach, George Sand *Kochankowie z klasztoru Valldemossa* – M. Ptaszyńska, Miss Baggott *Little Sweep* – B. Britten, Doralba *L’impresario In Angustie*, Fidalma *Il matrimonio segreto* – D. Cimarosa, Jadwiga i Cześnikowa *Straszny dwór* – S. Moniuszko.

Ściśle współpracuje z Teatrem Wielkim Operą Narodową w Warszawie, gdzie debiutowała partią Hedwige w *Wilhelmie Tellu* G. Rossiniego. Szczególnie gorącym aplauzem nagrodzona za wykonanie partii Królowej Elżbiety w operze *Maria Stuarda* G. Donizettiego. Doceniono również Jej kreacje w inscenizacjach Mariusza Trelińskiego *Die Tote Stadt* E. Korngolda (partia Brigitte), *Madam Butterfly* G. Pucciniego (partia Suzuki) oraz *Ognistego Anioła* S. Prokofiewa (partia Land Lady), w którym występowała podczas Międzynarodowego Festiwalu Operowego w Aix-en-Provence 2018.

Współpracuje z wieloma teatrami operowymi m.in. Opera Krakowska, Teatr Wielki w Poznaniu, Opera Nova w Bydgoszczy, Opera Śląska w Bytomiu, Opern Festival St.Moritz i Riehen.

Grzegorz Szostak – solista Teatru Wielkiego w Łodzi. Ukończył studia na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w klasie dra Aleksandra Teligi. Debiutował na scenie Teatru Wielkiego - Opery Narodowej w Warszawie rolą Szóstaka we *Flisie Moniuszki*. Od sezonu 2008/2009 solista Teatru Wielkiego w Łodzi. Współpracuje z: Teatrem Wielkim - Operą Narodową, Operą i Filharmonią Podlaską w Białymstoku, Operą Śląską w Bytomiu, Operą Krakowską. Brał udział w koncertach i przedstawieniach na terenie całej Europy, m.in. w Pałacu Festiwalowym w Cannes oraz w Montreux; śpiewał podczas koncertu dla Belgijskiej Rodziny Królewskiej, a także Księżnej i Księcia Luksemburga.

W jego repertuarze znajduje się ponad 70 partii solistycznych, takie jak: Skołuba, Zbigniew w *Strasznym dworze Moniuszki*, Don Basilio, Don Bartolo w *Cyruliku sewilskim* Rossiniego, Sarastro w *Czarodziejskim flecie* Mozarta, Lindorf, Coppelius, Dr Miracle, Dapertutto oraz Crespel w *Opowieściach Hoffmanna* Offenbacha, Wodnik w *Rusalkie* Dvořáka, Zaccaria w *Nabucco*, Filip II, Wielki Inkwizytor w *Don Carlosie*, Ramfis w *Aidzie* Verdiego, Księżę Gremin w *Eugeniuszu Onieginie* Czajkowskiego, tytułowy Don Pasquale Donizettiego, Timur w *Turandot* Pucciniego, Tewje w *Skrzypku na dachu* Bocka.

Łukasz Motkowicz – solista Teatru Wielkiego w Łodzi. Jest absolwentem Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu, którą ukończył z wyróżnieniem w 2009 roku. W latach 2012-2014 był uczestnikiem Akademii Operowej przy Teatrze Wielkim Operze Narodowej w Warszawie.

Zadebiutował w lutym 2010 roku, w Teatrze Operowym w Koszycach na Słowacji, tytułową rolę w *Eugeniuszu Onieginie* Piotra Czajkowskiego. W latach 2010-2012 był solistą Opery Nova w Bydgoszczy. W 2012 roku występował w Teatrze Wielkim Operze Narodowej w Warszawie, a w roku 2014 – na deskach Opery Narodowej w Bukareszcie w Rumunii.

W repertuarze Łukasza Motkowicza znajduje się wiele partii barytonowych, m.in. Dancire i Morales z *Carmen* G. Bizeta, Hrabia z *Wesela Figara* W.A. Mozarta, Marcello i Schaunard z *Cyganerii* G. Pucciniego, Taddeo z *Włoszki w Algierze* Rossiniego, Homonay z *Barona cygańskiego* J. Straussa. Artysta występuje także z repertuarem symfonicznym i oratoryjnym wykonując takie dzieła jak: *Carmina Burana* Carla Orffa, *9 Symfonia* Ludwika van Beethovena, *Msza Koronacyjna* W.A. Mozarta, *Pasja wg Brockesa* G. Haendla, *Stabat Mater* J. Haydna, *Oratorium Bożonarodzeniowe* C. Saint-Saensa.

Michał Znaniecki reżyser, dramaturg, scenograf i pedagog

Studiował na Uniwersytecie w Bolonii u Umberto Eco oraz Giorgio Strehlera w Teatro Piccolo di Milano. Zadebiutował w mediolańskiej La Scali mając zaledwie 24 lata.

Autor ponad 200. spektakli, od przeszło 25 lat pracuje na najważniejszych scenach operowych całego świata, między innymi w Polsce, Włoszech, Francji, Hiszpanii, Chinach, Argentynie, Chorwacji, na Węgrzech czy Kubie.

Wyspecjalizował się w megaprodukcjach plenerowych, które realizował na stadionach, wyspach i w parkach – między innymi dla Israeli Masada Opera Festival w ramach wieloletniego kontraktu. Teatro San Carlo w Neapolu, Teatro Real w Madrycie, Teatro Colon w Buenos Aires, Narodowa Opera w Budapeszcie czy Lwowie to obok najważniejszych polskich scen operowych teatry, do których najczęściej powraca współpracując z największymi solistami i dyrygentami takimi jak Daniel Oren, Placido Domingo, Jose Cura, Maurizio Benigni czy Piotr Beczała.

Szczególne miejsce w jego dorobku artystycznym zajmują projekty teatralne, edukacyjne i angażujące grupy dotknięte wykluczeniem społecznym. Za te inicjatywy był wielokrotnie nagradzany, między innymi medalem Regionu Puglia za zasługi artystyczne i społeczne (2008) czy Doroczną Nagrodą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za projekty realizowane z Fundacją Jutropera w ramach ESK Wrocław (2016). Jako wykładowca reżyserii operowej pracuje w Akademii Teatralnej w Warszawie i prowadzi zajęcia w Central Academy of Drama w Pekinie.

Był jednym z najmłodszych dyrektorów Teatru Wielkiego-Opery Narodowej w Warszawie i Teatru Wielkiego w Poznaniu.

W jego dorobku artystycznym znajdują się największe i najważniejsze tytuły operowe takich kompozytorów jak Giuseppe Verdi, Gaetano Donizetti, Wolfgang Amadeusz Mozart, Gioacchino Rossini czy Stanisław Moniuszko. Obok wielkiego repertuaru i znanych tytułów, Znaniecki bardzo chętnie sięga po opery nieznane. Są to tytuły zarówno dawne, zapomniane lub zagubione, którym nadaje nowe życie dokonując artystycznych odkryć i rekonstrukcji.

Artysta ma na swoim koncie wiele nagród. Jego polskie inscenizacje musicalowe parokrotnie nagradzane były Złotymi Maskami w wielu kategoriach. Za spektakl „Eugeniusz Oniegin” reżyser otrzymał nagrodę Premios Líricos Teatro Campoamor, dla najlepszej produkcji premierowej roku w Hiszpanii (2011). Został nagrodzony także w Narodową Nagrodą Teatralną Chorwacji, za najlepszy spektakl operowy roku „Mefistofele” (2014) oraz nagrodą specjalną „włoskim Oscarem operowym” Premio Abbiati za projekt „200.com – Pagliacci” (2015). Otrzymał także Złotą Maskę za spektakl roku „Romeo i Julia”, który realizowany był w ramach festiwalu Jubileuszowego z okazji 25-lecia pracy artystycznej Artysty (2017). Odznaczony srebrnym medalem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Zasłużony Kulturze Gloria Artis. Ambasador Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016. Założyciel Festival Opera Tigre w Argentynie.

Vladimir Kiradjiev dyrygent

Urodzony w Bułgarii, od roku 1989 mieszka w Wiedniu. Otrzymał dyplom z wyróżnieniem z dyrygentury, kierownictwa chóru i kompozycji na Akademii Muzycznej w Sofii. Dalsze studia kontynuował w Weimarze (1983) u Kurta Mazura, w Sienie (1985) u Franco Ferrary i w Warnie (1987) u Karla Österreichera. Na studia podyplomowe w Wyższej Szkole Muzycznej w Wiedniu został zaproszony przez prof. Österreichera w 1988 roku. W roku 1995 był asystentem Rafaela Frühbecka de Burgos przy Borysie Godunowie, a w roku 1996 - Jiri Cout'a przy Eugeniuszu Onieginie w Deutsche Oper w Berlinie.

W latach 1991-1992 Kiradjiev był kierownikiem artystycznym Wiener Residenz Orchester; w 1994 dyrygował na Festiwalu Muzycznym w Lucernie. W latach 1995 i 1996 współpracował z reżyserem Götzem Friedrichem i śpiewakami takimi jak Rene Kollo czy Matti Salminen w Deutsche Oper w Berlinie. Tam też dyrygował operą jednoaktową Musorgskiego Ożenek. Od 1996 r. aż do dziś jest stałym gościem festiwalu operowego w Sigulda (Łotwa), gdzie współpracuje z gwiazdami tej miary, co

Anna Netrebko, Elina Garanca, Maya Kowalewska czy Nadia Krasteva. W ostatnich latach zacieśniła się też współpraca dyrygenta z reżyserami Jurijem Alexandrovem i Peterem Sellersem.

Vladimir Kiradjiev dyrygował m.in.: Litewską Orkiestrą Państwową, orkiestrami Filharmoników Berlińskich, Łotewskiej Filharmonii Narodowej i Sofijskich Filharmoników, Węgierską Orkiestrą Festiwalową, Słowacką Orkiestrą Kameralną Zilina, Symfoniczną UANL Monterrey, Orkiestrą Symfoniczną Kolumbii, Orkiestrą Symfoniczną w Shenzhen (Chiny), a także w Polsce - orkiestrami filharmonicznymi Gdańska, Lublina, Wrocławia, Łodzi, Białegostoku i Katowic.

Jako dyrygent gościnny prowadził spektakle operowe w Operze Narodowej w Rydze, Operze Narodowej w Sofii, Operze Komicznej, Teatrze Metropol i Deutsche Oper w Berlinie, Operze w Graz, Teatrze Narodowym w Rostocku, Tatarskiej Operze Narodowej w Kazaniu. Bierze także udział w licznych festiwalach, a wśród nich m.in. w Lucernie, Festiwalu Operowym w Sigulda, Warszawskiej Jesieni, Wiedeńskich Festwochen, Musica Electronica Nova we Wrocławiu; jest także kierownikiem muzycznym Festspiele Röttingen w Niemczech.

Nagrania płytowe Kiradjieva obejmują muzykę współczesną m.in. Bernharda Langa, Dietera Kaufmanna i Ericha Urbannera, po walce Johanna Straussa i opery Giacomo Pucciniego. Dyrygent na stałe mieszka w Wiedniu, tam też wykłada na Uniwersytecie Muzycznym. Od kilku lat prowadzi także kursy dyrygentury tej uczelni na Międzynarodowej Letniej Akademii Praga-Wiedeń-Budapeszt.

WOJCIECH SIUDMAK artysta malarz i rzeźbiarz

Urodził się 10 października 1942 r. w Wieluniu. We wrześniu 1966 r. wyjechał do Paryża i rozpoczął studia w Ecole des Beaux-Arts. Od prawie 50 lat mieszka i tworzy we Francji.

Wojciech Siudmak jest uważany za głównego przedstawiciela realizmu fantastycznego, który łączy nadrealną wizję ze sztuką naturalistyczną i ma swoje korzenie w surrealizmie reprezentowanym przez S. Dalego i R. Magritte'a. Ponadczasowa i głęboko indywidualna sztuka Siudmaka, daleka od teoretyzowania i mody, urzeka perfekcją oraz wykraczającą poza horyzonty wyobraźni. Fascynuje bogactwem intelektualnym. Świat artysty jest jedyny w swoim rodzaju, pełen symboliki, fantastycznych postaci i konstrukcji opartych na dziwnych i nieoczekiwanych splotach myślowych. Rządzi w nim jego dewiza: Tylko marzenie może przekroczyć niepokonalne bariery.

Artysta jest często porównywany z Salvadorem Dali. Jest to pozorne podobieństwo bowiem u obu twórców odnajdujemy fascynację tym samym źródłem inspiracji: sztuką Renesansu oraz Baroku. Artysta nigdy nie odczuwał potrzeby przynależności do jakiegokolwiek formacji czy też nurtu. Ceni wolność i twórczą niezależność. Konsekwentnie podążając w obranym przez siebie kierunku, spełnia się twórczo w autentyczności swej artystycznej wypowiedzi.

Uważa się za kontynuatora i spadkobiercę wielkiej tradycji sztuki fantastycznej. Pytany o inspiracje twierdzi, że fascynuje go Wszechświat i pytania jakie rodzi. Pasjonują go prace fizyków, astrofizyków, których uważa za swoistą awangardę naukową, artystyczną i estetyczną naszych czasów, bowiem dostarczają społeczeństwu nowego spojrzenia na Wszechświat. Artysta poszukuje piękna uniwersalnego opartego na wzorcach matematycznych i filozoficznych. Nie interesuje go pozorne

piękno, lecz śladem starożytnych Greków intuicyjnie odczytuje je w matematycznych regułach harmonii kosmicznej i poglądach starożytnych wielkich myślicieli.

Jego dzieła są rozpowszechniane na całym świecie. Stały się symbolami graficznymi tak prestiżowych imprez jak festiwale i przeglądy filmów w Cannes, Montrealu, Paryżu. Wielkie firmy wybrały jego obrazy i rzeźby, aby swój wizerunek, swe poszukiwania oraz osiągnięcia technologiczne wyrazić poprzez sztukę Wojciecha Siudmaka. Obrazy artysty pojawiają się od wielu lat na okładkach płyt i książek największych kolekcji literatury światowej we Francji, Niemczech i Stanach Zjednoczonych. W Polsce znany jest czytelnikom miesięcznika Fantastyka, który przez wiele lat reprodukował jego prace a od 2004 r. miłośnikom twórczości Franka Herberta, Philipa K. Dicka i Cervantesa, bowiem bibliofilskim wydaniom dzieł tych autorów, towarzyszą jego oryginalne, urzekające wysmakowanym pięknem rysunki.

W przygotowywanym przez nas koncercie inscenizowanym opery G. Verdiego „Don Carlos” zostaną wykorzystane prace artysty jako elementy dekoracji. Wojciech Siudmak jest również autorem plakatu do tego wydarzenia.

GIUSEPPE VERDI

DON CARLOS

PREMIERA 19 MARCA 2021

Wydarzenie PATRONATEM HONOROWYM objął
Marszałek Województwa Łódzkiego Pan Grzegorz Schreiber.

Partnerami Wydarzenia są:

Łódzka Agencja Rozwoju Regionalnego

Firma Eko-VIT

Łódzka Kolej Aglomeracyjna

Łódzka Specjalna Strefa Ekonomiczna

Firma GNOM

Patronat medialny objęli:

TVP Kultura

TVP Łódź

Radio Łódź

Presto

Orfeo

Patronat Honorowy

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
Grzegorz Schreiber

Ministerstwo
Kultury
Dziedzictwa
Narodowego
i Sportu.

województwo
łódzkie

Instytucja Kultury
Samorządu Województwa Łódzkiego
współprowadzona przez Ministra Kultury
Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

Partnerzy Wydarzenia

Partner

Patroni medialni

